Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKATEN
TAMARA ĆAPETA
föredraget den 14 mars 2024[1]

Mål C-541/22 P

Araceli García Fernández,
Faustino González Parra,
Fernando Luis Treviño de Las Cuevas,
Juan Antonio Galán Alcázar,
Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera,
Macon, SA,
Marta Espejel García,
Memphis Investments Ltd,
Pedro Alcántara de la Herrán Matorras,
Pedro José de Jesús Benito Trebbau López,
Pedro Regalado Cuadrado Martínez,
María Rosario Mari Juan Domingo
mot
Eleveté Invest Group, SL,
Antonio Bail Cajal,
Carlos Sobrini Marín,
Edificios 1326 de l'Hospitalet, SL,
Juan José Homs Tapias,
Anna María Torras Giro,
Marbore 2000, SL,
Trístan González del Valle,
Europeiska kommissionen,
Gemensamma resolutionsnämnden (SRB),
Konungariket Spanien,

Banco Santander, SA

" Överklagande – Ekonomisk och monetär politik – Bankunionen – Gemensamma resolutionsmekanismen – Förordning (EU) nr 806/2014 – Artikel 18 – Resolutionsvillkor – Artikel 20 – Värdering i resolutionssyfte –Artikel 296 FEUF –

[1] Originalspråk: engelska.

Motiveringsskyldighet – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Talan om ogiltigförklaring och skadeståndstalan – Resolution av Banco Popular”

I. Inledning

1. Den gemensamma resolutionsmekanismen (SRM) inrättades år 2014.[2] Mekanismen användes första gången den 6 juni 2017 gentemot Banco Popular Español, SA (nedan kallad Banco Popular).

2. Klagandena är fysiska och juridiska personer som var aktieägare i Banco Popular eller innehade andra primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument som emitterats av Banco Popular innan en resolutionsordning[3] antogs för Banco Popular.

3. Genom sin talan vid tribunalen ifrågasatte sökandena i första instans (klagande i detta förfarande) resolutionsordningen och Europeiska kommissionens godkännande av ordningen samt därtill relaterade handlingar och yrkade på skadestånd och tillerkännande av ersättning. Tillsammans med talan i fem andra mål valdes denna talan ut som ett pilotmål vid tribunalen,[4] som ogillade talan i sak i sin dom av den 1 juni 2022, Eleveté Invest Group m.fl./kommissionen och SRB (T-523/17, EU:T:2022:313) (nedan den överklagade domen).

4. Utöver förevarande överklagande har ett annat överklagande som rör resolutionen av Banco Popular anhängiggjorts i mål C-535/22 P Aeris Invest/kommissionen och SRB,[5] och det finns en betydande överlappning mellan de argument som anförts (nedan kallat det parallella förslaget till överklagande). Mitt förslag till avgörande beträffande det överklagandet meddelas samma dag (nedan kallat det parallella förslaget till avgörande) och dessa två parallella förslag till avgörande bör läsas tillsammans.

5. Vad gäller förevarande överklagande är domstolens roll inte att pröva resolutionsordningen och kommissionens godkännande av denna (och alla andra handlingar som ifrågasattes i första instans), utan snarare det sätt på vilket tribunalen utövade sin prövningsbefogenhet.[6] I samband med förevarande två överklaganden innebär detta att domstolens prövning dels avser att utröna huruvida tribunalen gjorde en korrekt tolkning av de relevanta bestämmelserna i

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1) (nedan kallad SRM-förordningen).

[3] Gemensamma resolutionsnämndens verkställande sessions beslut SRB/EES/2017/08 av den 7 juni 2017 om en resolutionsordning för Banco Popular Español, SA (nedan kallad resolutionsordningen). Resolutionsordningen godkändes genom kommissionen beslut (EU) 2017/1246 av den 7 juni 2017 om godkännande av resolutionsordningen för Banco Popular Español SA (EUT L 178, 2017, s. 15) (nedan kallat kommissionens godkännande).

[4] De övriga pilotmålen är följande: 1) dom av den 1 juni 2022, Del Valle Ruíz m.fl./kommissionen och SRB (T-510/17, EU:T:2022:312). Överklagandet i mål C-539/22 P, Del Valle Ruíz m.fl./kommissionen SRB ingavs men drogs tillbaka den 22 juli 2023. 2) Dom av den 1 juni 2022, Aeris Invest/kommissionen och SRB (T-628/17, EU:T:2022:315). Överklagandet av den domen har inte avgjorts i mål C-535/22 P, Aeris Invest/kommissionen och SRB. 3) Dom av den 1 juni 2022, Algebris (UK) och Anchorage Capital Group/kommissionen (T-570/17, EU:T:2022:314). Den domen överklagades inte. 4) Dom av den 1 juni 2022, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno och SFL/SRB (T-481/17, EU:T:2022:311). Denna dom är för närvarande föremål för två överklaganden som är anhängiga vid domstolen. För det första i mål C-551/22 P kommissionen/SRB. Se förlag till avgörande av generaladvokaten Ćapeta i målet kommissionen/SRB (C-551/22 P, EU:C:2023:846). För det andra i mål C-448/22 P, SFL/SRB. 5) Beslut av den 24 oktober 2019, Liaño Reig/SRB (T-557/17, EU:T:2019:771). Detta beslut fastställdes efter överklagande av domstolen, som i domen av den 4 mars 2021, Liaño Reig/SRB (C-947/19 P, EU:C:2021:172), slog fast att tribunalen inte hade gjort någon felaktig bedömning när den fann att den omtvistade bestämmelsen inte kunde avskiljas från SRB:s resolutionsordning.

[5] Mot domen av den 1 juni 2022, Aeris Invest/kommissionen och SRB (T-628/17, EU:T:2022:315) (nedan kallad den parallella överklagade domen).

[6] Enligt domstolen ”[syftar domstolens prövning] i ett mål om överklagande … bland annat till att kontrollera huruvida tribunalen har tagit ställning till samtliga argument som klaganden har åberopat”. Dom av den 11 november 2021, Autostrada Wielkopolska/kommissionen och Polen (C-933/19 P, EU:C:2021:905, punkt 50).

SRM-förordningen, dels avser frågan huruvida tribunalen i tillräcklig utsträckning prövade den resolutionsordning som utarbetats av den gemensamma resolutionsnämnden (SRB) och godkänts av kommissionen.

6. Den relevanta prövningsnivån konsoliderades nyligen av domstolen i målet Crédit lyonnais.[7] I det målet slog domstolen fast att unionsdomstolen inte får ersätta ECB:s bedömning med sin egen. Den ska i stället kontrollera huruvida omtvistade beslutet är fattat på grundval av oriktiga uppgifter om de faktiska omständigheterna, att det inte gjorts en uppenbart oriktig bedömning eller förekommit maktmissbruk.[8]

7. Stöd för denna uppfattning går att hitta i kraven i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan). För att domstolsprövningen ska vara effektiv och för att garantera rätten till försvar måste ”den berörda personen … ha möjlighet att få kännedom om de skäl som ligger till grund för det beslut som fattats rörande honom eller henne, antingen genom att läsa själva beslutet eller genom att på begäran underrättas om skälen för beslutet, utan att detta påverkar den behöriga domstolens rätt att kräva att den aktuella myndigheten anger dessa. Detta är nödvändigt för att den berörde ska kunna ta till vara sina rättigheter under bästa möjliga förutsättningar och, med kännedom om samtliga omständigheter, kunna avgöra huruvida det finns anledning att väcka talan vid behörig domstol”.[9]

8. Mot bakgrund av det ovan anförda kommer jag att föreslå att domstolen ska fastställa de två överklagade domarna.

II. Bakgrund till förfarandet vid tribunalen

9. De faktiska omständigheter som är relevanta för förevarande överklagande, och som beskrivs närmare i punkterna 25–83 i den överklagade domen, kan sammanfattas enligt följande.

10. Banco Populars finansiella situation började försämras år 2016. Den 5 december 2016 antog SRB:s verkställande session en resolutionsplan för Banco Popular-koncernen. Det viktigaste resolutionsverktyget i denna var det skuldnedskrivningsverktyg som föreskrivs i artikel 27 i SRM-förordningen. Planen användes dock inte i den resolution som slutligen genomfördes.

11. I april 2017 inledde Banco Popular ett privat försäljningsförfarande i syfte att sälja banken till en stark konkurrent, vilket skulle återställa dess finansiella ställning. För eventuella köpare som var intresserade av att förvärva Banco Popular fastställdes fristen för att lämna anbud till den 10 juni 2017, en frist som senare förlängdes till slutet av juni 2017. Genom skrivelse av den 16 maj 2017 meddelade Banco Santander SA (nedan kallad Banco Santander) Banco Popular att den inte kunde lämna ett bindande anbud inom ramen för det privata försäljningsförfarande.

12. Den 23 maj 2017 gav SRB:s ordförande Elke König en intervju på tv-kanalen Bloomberg, under vilken hon bland annat fick frågor om situationen för Banco Popular.

[7] Dom av den 4 maj 2023, ECB/Crédit lyonnais (C-389/21 P, EU:C:2023:368). Tribunalen upprepade detta synsätt i både den överklagade domen, punkterna 110–115, och den parallella överklagade domen, punkterna 115–119.

[8] Dom av den 4 maj 2023, ECB/Crédit lyonnais (C-389/21 P, EU:C:2023:368, punkt 55).

[9] Dom av den 24 november 2020, Minister van Buitenlandse Zaken (C-225/19 och C-226/19, EU:C:2020:951, punkt 43 och där angiven rättspraxis).

13. Under maj 2017 togs Banco Populars svårigheter upp av en mängd nyhetsmedier, däribland Reuters. I den artikel som Reuters publicerade uppgav bland annat en anonym EU-tjänsteman att ett av de största banktillsynsorganen i Europa hade varnat EU-tjänstemän för att Banco Popular eventuellt kunde behöva avvecklas om banken inte lyckades hitta en köpare. Enligt samma artikel uppgav denna tjänsteman även att SRB:s ordförande nyligen hade utfärdat en ”tidig varning” och förklarat att SRB följde det förfarande som inletts (av Banco Popular) med särskilt intresse inför ett eventuellt ingripande. Samma dag publicerade SRB ett pressmeddelande som bestred innehållet i denna artikel.

14. De första dagarna i juni 2017 drabbades Banco Popular av massuttag av insatta medel.

15. Den 3 juni 2017 antog SRB:s verkställande session beslut SRB/EES/2017/06, riktat till Fondo de Restructuración Ordenada Bancaria (Fonden för ordnad omstrukturering av banker (FROB), Spanien), om saluföring av Banco Popular. SRB godkände att FROB omedelbart inledde förfarandet för försäljning av Banco Popular och underrättade FROB om försäljningsvillkoren i enlighet med artikel 39 i direktiv 2014/59. [10] SRB angav bland annat att FROB skulle kontakta de fem presumtiva köpare som hade anmodats att lämna anbud inom ramen för det privata försäljningsförfarandet. Av de fem presumtiva köparna beslutade två att inte delta i försäljningsförfarandet och en uteslöts av Europeiska centralbanken (ECB) av försiktighetsskäl.

16. Den 5 juni 2017 antog SRB en första värdering (nedan kallad värdering 1), i enlighet med artikel 20.5 a i förordning nr 806/2014, i syfte att tillhandahålla uppgifter för att kunna fastställa huruvida de villkor för att inleda ett resolutionsförfarande var uppfyllda. Denna värdering genomfördes av Deloitte, som SRB anlitade den 23 maj 2017 i egenskap av oberoende expert.

17. På morgonen den 5 juni 2017 inkom Banco Popular med en första begäran till Banco de España (Spaniens centralbank) om ett akut likviditetsstöd och senare på eftermiddagen inkom Banco Popular med en andra begäran, i vilken ett högre belopp begärdes på grund av stora likviditetsrörelser. På grundval av en begäran från Spaniens centralbank och efter den bedömning som ECB samma dag gjorde av Banco Populars begäran om akut likviditetsstöd, framställde ECB-rådet inte några invändningar mot ett akut likviditetsstöd till Banco Popular under perioden fram till den 8 juni 2017. Banco Popular erhöll en del av detta akuta likviditetsstöd, men sedan meddelade Spaniens centralbank att den inte kunde tillhandahålla resterande belopp av det akuta likviditetsstödet till Banco Popular. [11]

18. Den 6 juni 2017 gjorde ECB bedömningen att Banco Popular var i en situation där banken fallerar eller sannolikt kommer att fallera i den mening som avses i artikel 18.4 c i SRM-förordningen, och meddelade SRB denna bedömning i enlighet med artikel 18.1 tredje stycket i SRM-förordningen. [12]

19. Samma dag överlämnade Deloitte även en andra värdering (nedan kallad värdering 2) till SRB, som avfattats i enlighet med artikel 20.10 i SRM-förordningen. Syftet med värdering 2 var att uppskatta värdet på Banco Populars tillgångar och skulder, tillhandahålla en uppskattning av hur

[10] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190) (nedan kallat direktiv 2014/59).

[11] De faktiska omständigheterna i förevarande mål ger inte någon möjlig förklaring till varför Spaniens centralbank inte kunde lämna hela det akuta likviditetsstödet till Banco Popular.

[12] En icke-konfidentiell version av denna bedömning är tillgänglig på https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.2017_FOLTF_ESPOP.en.pdf?ed492d2c6735d43ab422f25ed966d712.

aktieägarna och borgenärerna skulle ha behandlats om Banco Popular hade varit föremål för ett normalt insolvensförfarande och tillhandahålla uppgifter om det beslut som skulle fattas om de aktier och värdepapper som skulle överlåtas. [13]

20. Den 7 juni 2017 underrättade FROB SRB om att Banco Santander hade lämnat ett bindande anbud den 7 juni klockan 03.12 och att Banco Santander erbjöd sig att köpa Banco Populars aktier för en euro. FROB föreslog att SRB skulle godta detta anbud.

21. Vid sin verkställande session den 7 juni 2017 godtog SRB Banco Santanders anbud och antog resolutionsordningen. Verktyget för försäljning av affärsverksamhet användes som resolutionsverktyg, [14] genom vilket alla befintliga aktier (kärnprimärkapital 1) och övriga supplementärkapitalinstrument i Banco Popular skrevs ned. Supplementärkapitalinstrumenten konverterades till nya aktier, och överläts sedan till Banco Santander mot betalning av en köpeskilling på 1 euro.

22. Resolutionsordningen förelades kommissionen för godkännande klockan 05.13. Klockan 06.30 godkände kommissionen resolutionsordningen, genom ett beslut riktat till SRB.

23. Den 14 juni 2018 översände Deloitte till SRB den värdering av skillnaden i behandling som föreskrivs i artikel 20.16–20.18 i SRM-förordningen, och som genomförts för att fastställa huruvida aktieägarna och borgenärerna skulle ha behandlats bättre om Banco Popular hade varit föremål för ett normalt insolvensförfarande (nedan kallad värdering 3).

24. Den 17 mars 2020 antog SRB beslut SRB/EES/2020/52. [15] I detta beslut slog SRB fast att de berörda aktieägarna och borgenärerna inte hade rätt till ersättning från den gemensamma resolutionsfonden (nedan kallad SRF) enligt artikel 76.1 e i SRM-förordningen. [16]

III. Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

25. Den 7 augusti 2017 väckte sökandena i första instans talan vid tribunalen om ogiltigförklaring av resolutionsordningen och kommissionens godkännande samt yrkade skadestånd, ogiltigförklaring av värdering 2 och tillerkännande av ersättning.

26. Den 12 april 2019 beviljades Konungariket Spanien och Banco Santander rätt att intervenera till stöd för kommissionen och SRB.

27. Genom beslut av den 12 maj 2021 förelade tribunalen SRB att inkomma med fullständiga versioner av resolutionsordningen, värdering 2 och ECB:s bedömning av den 6 juni 2017 om huruvida Banco Popular var i en situation där kreditinstitutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera, och ECB:s skrivelse till Banco Popular av den 18 maj 2017. Genom beslut av den 9 juni 2021 beslutade tribunalen, efter att ha tagit del av dessa handlingar, att de inte var nödvändiga för att avgöra tvisten och avlägsnade dem från handlingarna i målet.

[13] I denna värdering uppskattades bland annat Banco Populars ekonomiska värde till 1.3 miljarder euro i det bästa scenariot och till minus 8.2 miljarder euro i det värsta scenariot, där den bästa uppskattningen var minus 2 miljarder euro.

[14] Enligt artikel 24 i SRM-förordningen.

[15] Ett meddelande om det beslutet publicerades den 20 mars 2020 i *Europeiska unionens tidning* (EUT C 91, 2020, s. 2), och finns tillgängligt på: eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=Celex:52020XX0320(01).

[16] Flera tidigare aktieägare i Banco Popular väckte talan mot SRB:s beslut. Tribunalen ogillade deras talan i domen av den 22 november 2023, Del Valle Ruíz m.fl./SRB (T-302/20, T-303/20 and T-307/20, EU:T:2023:735). Den domen överklagades inte.

28. Tribunalen ogillade talan i dess helhet.

IV. Förfarandet vid domstolen

29. Klagandena har i sitt överklagande, som ingavs den 11 augusti 2022, yrkat att domstolen ska

– upphäva den överklagade domen,

– bifalla deras yrkanden vid tribunalen om ogiltigförklaring av resolutionsordningen och kommissionens godkännande, och följaktligen förplikta kommissionen och SRB att återbetala deras investeringar i Banco Popular eller alternativt förplikta kommissionen och SRB att i enlighet med deras utomobligatoriska skadeståndsansvar utge ersättning till klagandena,

– förplikta kommissionen och SRB att i enlighet med deras utomobligatoriska skadeståndsansvar utge ersättning till klagandena,

– ogiltigförklara värdering 2 och förplikta kommissionen och SRB att kompensera klagandena,

– förplikta kommissionen och SRB att ersätta rättegångskostnaderna, såväl i första instans som i målet om överklagande,

– förordna att kompensationsränta ska utgå på de beviljade beloppen från och med den 23 maj 2017 eller, i andra hand, från och med den 7 juni 2017 till dess att dom meddelas samt dröjsmålsränta från och med dagen för domen, med undantag för rättegångskostnaderna i förevarande mål, på vilka dröjsmålsränta inte ska utgå förrän från och med dagen för domens avkunnande, och

– tillerkänna dem all ytterligare ersättning som bedöms vara lämplig.

30. Kommissionen, SRB, Konungariket Spanien och Banco Santander har yrkat att domstolen ska

– ogilla överklagandet i dess helhet, och

– förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna, såväl i målet om överklagande som i första instans.

31. Banco Santander har dessutom yrkat att domstolen, för det fall den bifaller överklagandet och i enlighet med artikel 61 i stadgan för Europeiska unionens domstol beslutar att själv avgöra talan om ogiltigförklaring,

– i enlighet med artikel 264 FEUF andra stycket ska begränsa räckvidden av sin dom genom att fastställa verkningarna av försäljningen av Banco Popular till Banco Santander.

V. Bedömning

32. Klagandena har åberopat fyra grunder till stöd för sitt överklagande. Som första grund har klagandena gjort gällande att tribunalen i den överklagade domen gjorde en felaktig tolkning av artikel 18 i SRM-förordningen och tillämpat denna på ett felaktigt sätt. Genom den andra grunden görs det gällande att tribunalen, i den överklagade domen, gjorde en felaktig tolkning av

artikel 20 i SRM-förordningen och tillämpade denna på ett felaktigt sätt. Såvitt avser den tredje grunden har klagandena yrkat skadestånd på grundval av ogiltigförklaringen av det beslut som angreps i första instans med stöd av artikel 264 FEUF. Slutligen har klagandena som fjärde grund gjort gällande att den överklagade domen är behäftad med ett fel vad gäller det självständiga yrkandet beträffande unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar.

33. Som jag redan har påpekat ska förevarande för förslag till avgörande läsas tillsammans med det parallella förslaget till avgörande. Den första grunden till stöd för förevarande överklagande analyseras således i punkterna 20–48 i det parallella förslaget till avgörande, medan den andra grundens femte och sjätte del [17] behandlas i punkterna 49–86 i det förslaget till avgörande.

34. De övriga grunderna avser, för det första, påstådda åsidosättanden av artikel 20 i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen, som jag kommer att behandla i avsnitt A. För det andra avser de ett skadeståndsyrkande, som jag kommer att analysera i avsnitt B. Slutligen har klagandena även åberopat unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar, som jag kommer att behandla i avsnitt C.

35. I bedömningen nedan kommer jag att förklara varför domstolen bör ogilla överklagandet i dess helhet.

A. Artikel 20 i SRM-förordningen

36. Genom den andra grundens fyra första delar har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig [18] tolkning av artikel 20 i SRM-förordningen och tillämpade denna på ett felaktigt sätt på Banco Populars olika värderingar. Jag erinrar om att förfarandet för resolution av Banco Popular innehöll tre olika värderingar. [19]

37. Som domstolen bekräftade i domen i målet Aeris Invest/SRB, [20] hänvisar artikel 20 i SRM-förordningen till två typer av värdering. Den första (preliminära) värderingen regleras i artikel 20.1–20.15 i SRM-förordningen. Den andra (definitiva) värderingen regleras av artikel 20.16–20.18 i SRM-förordningen och måste utföras av en oberoende expert.

38. Tribunalen konstaterade att värderingarna 1 och 2 i resolutionen av Banco Popular tillhör den första kategorin, medan värdering 3 tillhör den andra kategorin. [21]

39. Klagandena har för det första gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den fann att värderingarna 1 och 2 var rättvisa, försiktiga och realistiska, vilket krävs enligt artikel 20.1 i SRM-förordningen.

40. Jag anser att tribunalen gjorde en riktig bedömning [22] när den påpekade att både värdering 1 och 2 var preliminära och således med nödvändighet innehöll osäkra eller ungefärliga uppgifter.

[17] Där klaganden i det parallella överklagandet har gjort gällande att tribunalen åsidosatte motiveringsskyldigheten och artikel 47 i stadgan.

[18] Den överklagade domen, punkterna 279–282 och punkterna 346–425.

[19] Se punkterna 16, 19, 23 och 24 ovan.

[20] Dom av den 21 december 2021, Aeris Invest/SRB (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, punkterna 70–71).

[21] Ibidem, punkt 72.

[22] Den överklagade domen, punkterna 294, 347 och 357.

41. Tribunalen gjorde nämligen en detaljerad bedömning av värdering 2 för varje kategori av tillgångar, med beaktande av hur brådskande situationen var som det sammanhang i vilket Deloitte utförde värderingen. [23]

42. Slutligen har tribunalen, enligt min mening med rätta, hänvisat till de olika syftena med värdering 1 och värdering 2, de olika tidpunkterna för utarbetandet (och skillnaden mellan tillgänglig information) och således med rätta dragit slutsatsen att de inte var motstridiga. [24]

43. Jag anser därför att tribunalen har tolkat och tillämpat artikel 20.1 i SRM-förordningen på ett korrekt sätt.

44. För det andra har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig bedömning [25] när den fann att värderingarna 1 och 2 inte stred mot kraven i artikel 20.5 i SRM-förordningen. [26]

45. Vad gäller de syften som anges i artikel 20.5 a i SRM-förordningen fann tribunalen att SRB i värdering 1 analyserade detta syfte genom att fastställa huruvida villkoren för resolution enligt artikel 18.1 a var uppfyllda. [27] Det finns inget i klagandenas argument som gör det möjligt att ifrågasätta tribunalens bedömning.

46. Tribunalen gjorde också rätt som bedömde att värdering 2 var förenlig med de mål som anges i artikel 20.5 b, f och g i SRM-förordningen, eftersom Deloitte vid denna värdering i praktiken hänvisade till samma mål, genom hänvisningen till artikel 36.4 b, f och g i direktiv 2014/59. [28]

47. Klagandena har med rätta hävdat att tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den i punkt 298 i den överklagade domen slog fast att inget särskilt argument hade anförts vad gäller det syfte som anges i artikel 20.5 c i SRM-förordningen. [29]

48. Tribunalen gjorde emellertid en riktig bedömning när den hänvisade till artikel 20.10 i SRM-förordningen, enligt vilken en preliminär värdering ”ska uppfylla kraven i punkt 4 och i så långt praktiskt möjligt med tanke på omständigheterna kraven i punkterna 1, 7 och 9”. I den bestämmelsen nämns inte artikel 20.5. Tribunalen gjorde även en riktig bedömning när den angav att artikel 20.11 i SRM-förordningen är relevant, eftersom den anger att en värdering som inte uppfyller kraven i artikel 20.5 ska betraktas som preliminär, vilket värderingarna 1 och 2 var.

[23] Domstolen fann att ”[g]raden av precision i ett besluts motivering ska anpassas till de faktiska möjligheterna och de tekniska och tidsmässiga villkor under vilka rättsakten antas”. Dom av den 6 november 2012, Éditions Odile Jacob/kommissionen (C-551/10 P, EU:C:2012:681, punkt 48 och där angiven rättspraxis).

[24] Se även analysen i det parallella förslaget till avgörande rörande värderingar och motiveringsskyldigheten, punkterna 54–70.

[25] Den överklagade domen, punkterna 286–304.

[26] Enligt artikel 20.5 i SRM-förordningen har värderingen följande syften: ”a) Den ska fungera som underlag vid fastställandet av huruvida villkoren för resolution eller villkoren för nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument är uppfyllda. b) Om villkoren för resolution uppfylls, ska den fungera som underlag för beslutet om lämplig resolutionsinsats för en enhet som avses i artikel 2. c) När befogenheten att skriva ned eller konvertera berört kapitalinstrument tillämpas, ska den fungera som underlag för beslutet om omfattningen av indragning eller utspädning av äganderättsinstrument, och omfattningen av nedskrivning eller konvertering av berörda kapitalinstrument. … f) När försäljningsverktyget används ska den fungera som underlag för beslutet om vilka tillgångar, rättigheter, skulder eller äganderättsinstrument som ska överföras och fungera som underlag för [SRB:s] bedömning av vad som utgör affärsmässiga villkor vid tillämpning av artikel 24.2 b. g) I samtliga fall för att säkerställa att eventuella förluster avseende tillgångarna i en enhet som avses i artikel 2 till fullo erkänns vid den tidpunkt då resolutionsverktygen används eller befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument utövas.”

[27] Den överklagade domen, punkterna 292 och 293.

[28] Den överklagade domen, punkterna 300 och 301.

[29] De hänvisar till punkterna 61–66 i sin replik i första instans, där detta syfte faktiskt behandlas.

49. Jag anser därför att tribunalen inte gjorde en felaktig tolkning av artikel 20.5 i SRM-förordningen.

50. För det tredje har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den fann att värdering 2 inte stred mot kraven i artikel 20.7 och 20.9 i SRM-förordningen.

51. Tribunalen fann att det i artikel 20.10 i SRM-förordningen, som rör preliminära värderingar, föreskrivs att punkterna 1, 7 och 9 i artikel 20 ska uppfyllas ”så långt praktiskt möjligt” med tanke på omständigheterna. [30]

52. Uttrycket ”så långt praktiskt möjligt” inbegriper enligt min mening en värdering på koncernbasis snarare än en värdering av varje enhet i Banco Popular-koncernen, vilket såsom tribunalen med rätta har påpekat inte är ett krav enligt artikel 20.7 i SRM-förordningen. [31]

53. Tribunalen gjorde sig inte heller skyldig till något fel när den fann att värdering 2 var förenlig med artikel 20.9 i SRM-förordningen, utan att inkludera en underavdelning av borgenärer indelad i klasser, eftersom denna information inte fanns tillgänglig förrän vid värdering 3. [32]

54. För det fjärde har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig tolkning av artikel 20.10 och 20.11 i SRM-förordningen och tillämpade dessa bestämmelser på ett felaktigt sätt vid värdering 2. De har gjort gällande att eftersom värdering 2 (som är preliminär enligt artikel 20.10 i SRM-förordningen) inte följdes av en definitiv efterhandsutvärdering (i strid med artikel 20.11 andra meningen i SRM-förordningen), är en resolutionsordning som grundas på en sådan preliminär värdering ogiltig.

55. Som svar på tribunalens skriftliga frågor bekräftade SRB att den inte kommer att göra en definitiv efterhandsvärdering, eftersom detta inte skulle fylla något praktiskt syfte enligt artikel 20.11 i SRM-förordningen. [33]

56. Tribunalen grundade sig på artikel 20.13 i SRM-förordningen, enligt vilken ”en preliminär värdering som utförs i enlighet med punkterna 10 och 11 [ska] utgöra en giltig grund för nämnden att besluta om resolutionsåtgärder” för sin slutsats att avsaknaden av efterhandsvärdering inte påverkar resolutionsordningens lagenlighet. [34] Tribunalen fann vidare att en värdering som gjorts efter antagandet av resolutionsordningen och kommissionens godkännande av densamma inte kan påverka lagenligheten av denna ordning eller av detta godkännande. [35]

57. Med beaktande av domstolens slutsatser i målet Aeris Invest/SRB [36] anser jag att tribunalen har tolkat och tillämpat artikel 20.10 och 20.11 i SRM-förordningen på ett korrekt sätt.

[30] Den överklagade domen, punkt 414.

[31] Den överklagade domen, punkt 415.

[32] Den överklagade domen, punkterna 421 och 422.

[33] SRB angav även att en kompensationsfunktion för en sådan efterhandsvärdering enligt artikel 20.12 i SRM-förordningen inte skulle kunna tillämpas på den aktuella resolutionsåtgärden. Domstolen bekräftade att artikel 20.12 i SRM-förordningen inte är tillämplig på försäljningsverktyget i domen av den 21 december 2021, Aeris Invest/SRB (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, punkterna 80–82).

[34] Den överklagade domen, punkt 280.

[35] Med hänvisning till domen av den 3 september 2015, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./kommissionen (C-398/13 P, EU:C:2015:535, punkt 22 och där angiven rättspraxis) i den överklagade domen, punkterna 281 och 282.

[36] Dom av den 21 december 2021, Aeris Invest mot SRB (C-874/19 P, EU:C:2021:1040).

58. Sammanfattningsvis föreslår jag att domstolen ska slå fast att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den andra grundens fyra första delar.

B. Skadeståndsyrkande

59. Genom sin tredje grund har klagandena begränsat sig till att i en enda punkt ange att de vidhåller sina argument avseende skadeståndsyrkandet.

60. Även om klagandena har angett de relevanta punkterna i den parallella överklagade domen, har de endast på ett allmänt sätt hänvisat till sitt skadeståndsyrkande och till artikel 264 FEUF, utan att precisera vilket fel som tribunalen påstås ha gjort sig skyldig till. [37]

61. Enligt domstolens fasta rättspraxis följer det av artikel 256.1 FEUF, artikel 58.1 i domstolens stadga och artiklarna 168.1 d och 169.2 i domstolens rättegångsregler att det i ett överklagande klart ska anges på vilka punkter den dom som det yrkas upphävande av ifrågasätts samt de rättsliga grunder som särskilt åberopas till stöd för detta yrkande. [38]

62. Jag föreslår att domstolen ska slå fast att det är uppenbart att denna grund inte kan tas upp till sakprövning.

C. Unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar

63. Genom sin fjärde grund har klagandena anfört två argument. För det första har klagandena gjort gällande att tribunalen inte hade lyckats visa att SRB hade åsidosatt sin tystnadsplikt enligt artikel 88 i SRM-förordningen och artikel 339 FEUF. Det påstådda åsidosättandet av tystnadsplikten avser den intervju som SRB:s ordförande Elke König gjorde hos tv-kanalen Bloomberg den 23 maj 2017 och de läckta uppgifter som publicerats av olika medieföretag. [39] Klagandena har även gjort gällande att SRB och kommissionen har åsidosatt sin tystnadsplikt genom att förbli passiva och inte genomföra någon intern utredning av de påstådda läckor som publicerades i en Reuters-artikel.

64. För det andra har klagandena gjort gällande att tribunalen felaktigt slog fast att deras bestridande av värdering 2 och det därpå följande skadeståndsyrkandet inte kunde tas upp till sakprövning.

65. Vad gäller det första argumentet har klagandena gjort gällande att informationen att Banco Popular stod under tillsyn i sig var konfidentiell, i motsats till vad tribunalen slog fast i punkt 613 i den överklagade domen.

[37] I enlighet med vad domstolen kom fram till i sin dom av den 28 april 2022, Changmao Biochemical Engineering/kommissionen (C-666/19 P, EU:C:2022:323, punkterna 187–189) uppfyller ett sådant skadeståndsyrkande inte villkoren för att kunna tas upp till sakprövning. Jag påpekar dessutom att ”[e]tt överklagande som inte innehåller något argument som särskilt syftar till att visa att det har skett en felaktig rättstillämpning i domen eller beslutet i fråga [inte] uppfyller … detta krav”. Dom av den 14 oktober 2021, NRW. Bank/SRB (C-662/19 P, EU:C:2021:846, punkt 36).

[38] Dom av den 21 oktober 2020, ECB/Estate of Espírito Santo Financial Group (C-396/19 P, EU:C:2020:845, punkt 24 och där angiven rättspraxis).

[39] Tribunalen begränsade sin bedömning till intervjun med Bloomberg och till den artikel som publicerats av Reuters, eftersom sökandena i första instans inte hade specificerat några andra påstådda läckor från SRB. Den överklagade domen, punkt 610.

66. I skäl 116 i SRM-förordningen anges vilken information som ska anses vara konfidentiell, nämligen innehållet och de närmare uppgifterna i resolutionsplanerna och all information som tillhandahålls om ett beslut innan det fattas, såsom huruvida villkoren för resolution är uppfyllda, tillämpningen av ett specifikt verktyg eller någon åtgärd under förfarandena.

67. Tribunalen granskade de uppgifter som SRB:s ordförande delade med sig av i samband med intervjun. Mer specifikt uppgav hon följande: ”Jag talar aldrig om enskilda banker. Vi har fler än en bank på vår radar och Banco Populars situation är naturligtvis också något som vi bevakar, men det är inte den enda bank vi tittar på.” [40]

68. Tribunalen konstaterade att dessa uttalanden var av allmän karaktär och att ”uppgiften att Banco Popular ’bevakas’ i egenskap av kreditinstitut som omfattas av den gemensamma tillsynsmekanismen [inte] är … en konfidentiell uppgift.” [41] Tribunalen tillade att det redan var känt att ECB hade genomfört en inspektion av Banco Popular. [42]

69. Jag anser att tribunalen gjorde en riktig bedömning när den fann att uttalandena av SRB:s ordförande var tillräckligt vaga för att inte röja uppgiften att Banco Popular var i färd med att fastställa huruvida villkoren för resolution var uppfyllda, information som hade varit konfidentiell enligt skäl 116 i SRM-förordningen.

70. Vad gäller Reuters-artikeln konstaterade tribunalen, i punkterna 619–643 i den överklagade domen, att det inte var styrkt att en anställd vid SRB låg bakom läckorna och att SRB:s passivitet när det gällde att förneka de läckta uppgifterna inte styrker att den var ansvarig för läckan.

71. Tribunalen gjorde dessutom en riktig bedömning när den i punkt 623 i den överklagade domen påpekade att sökandena i första instans ”inte ha[de] preciserat vilka uppgifter i denna artikel som [var] konfidentiella eller i vilken mån ett röjande av dem skulle utgöra ett åsidosättande av det krav på tystnadsplikt som SRB och kommissionen omfattas av.”

72. I punkt 625 i den överklagade domen påpekade tribunalen dessutom att SRB hade utfärdat ett pressmeddelande som dementerade den vida tolkning av intervjun med SRB:s ordförande som gjordes i Reuters-artikeln.

73. I punkterna 628–632 i den överklagade domen hänvisade tribunalen vidare till annan offentlig information, som visade att inga konfidentiella uppgifter röjdes i Reuters-artikeln.

74. I punkt 637 i den överklagade domen konstaterade tribunalen slutligen att sökandena i första instans inte hade styrkt påståendet att en SRB-anställd eller en tjänsteman vid kommissionen hade lämnat ut uppgifterna till Reuters, eftersom Reuters inte hade lagt fram någon bevisning för detta.

75. Klagandena har även gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig bedömning av ett antal faktiska omständigheter, dock utan att göra gällande att de hade missuppfattats. Det rör sig om en jämförelse mellan de faktiska omständigheter som fastställdes i intervjun med Bloomberg och de faktiska omständigheterna som angavs i Reuters-artikeln samt de uppgifter som påstås ha läckts till de spanska administrativa myndigheterna.

[40] Den överklagade domen, punkt 612.

[41] Ibidem, punkt 613.

[42] Ibidem, punkt 614.

76. Jag anser att dessa argument inte kan tas upp till sakprövning, eftersom domstolen varken är behörig att fastställa de faktiska omständigheterna eller pröva bevisningen, såvida inte klagandena har gjort gällande att tribunalen har missuppfattat de faktiska omständigheterna och att en sådan missuppfattning på ett uppenbart sätt framgår av handlingarna i målet. [43]

77. Den part som åberopar en missuppfattning ska dessutom ange exakt vilka bevis som tribunalen har missuppfattat och visa de bedömningsfel som klaganden anser har orsakat denna missuppfattning. [44]

78. Klagandena har endast kvalificerat de faktiska omständigheter som tribunalen redan har bedömt, utan att visa att tribunalen har missuppfattat bevisningen.

79. Jag anser således att tribunalen gjorde en riktig bedömning när den slog fast att SRB och kommissionen inte hade åsidosatt sin tystnadsplikt enligt artikel 88 i SRM-förordningen och artikel 339 FEUF.

80. För det fall domstolen kommer till en annan slutsats återstår det att pröva det påstådda orsakssambandet mellan nämnda åsidosättande och den skada som klagandena lidit.

81. Klagandena har gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den, i punkterna 653–674 i den överklagade domen, slog fast att det inte fanns något orsakssamband mellan åsidosättandet av tystnadsplikten och resolutionen av Banco Popular.

82. Jag anser att tribunalen gjorde en riktig bedömning när den påpekade att Banco Populars likviditetsproblem var allvarliga redan före intervjun den 23 maj 2017 och att Banco Populars likviditetskris orsakades av flera faktorer som hade sitt ursprung i bankens dåliga resultat, som tillkännagavs i februari och april 2017.

83. Med hänvisning till rättspraxis angående orsakssambandet anser jag att tribunalen gjorde en riktig bedömning när den fann att sökandena i första instans inte hade visat att det fanns ett tillräckligt direkt samband mellan den åberopade skadan och det kritiserade agerandet, som måste vara den avgörande orsaken till skadan. [45]

84. Jag anser därför att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den fjärde grundens första del.

85. Vad gäller det andra argumentet hänvisade tribunalen till artikel 20.15 i SRM-förordningen, [46] och drog slutsatsen att ett överklagande av värdering inte kan bli föremål för en separat talan. [47]

86. Tribunalen fann även att skadeståndsyrkandet från sökandena i första instans inte kunde tas upp till sakprövning, eftersom det inte föreskrivs någon möjlighet att söka ersättning i SRM-förordningen, och att dessa inte har angett skadans exakta omfattning och det exakta

[43] Dom av den 2 september 2010, kommissionen/Deutsche Post (C-399/08 P, EU:C:2010:481, punkt 63), dom av den 29 oktober 2015, kommissionen/ANKO (C-78/14 P, EU:C:2015:732, punkt 54).

[44] Dom av den 10 november 2022, kommissionen/Valencia Club de Fútbol (C-211/20 P, EU:C:2022:862, punkt 55).

[45] Den överklagade domen, punkt 655, i vilken det hänvisas till domen av den 11 juli 2019, BP/FRA (T-838/16, EU:T:2019:494, punkt 217 och där angiven rättspraxis).

[46] ”Värderingen ska vara en integrerad del av beslutet om tillämpning av ett resolutionsverktyg eller utövande av en resolutionsbefogenhet eller av beslutet om utövande av befogenheten att skriva ned eller konvertera kapitalinstrumenten. Själva värderingen ska inte vara föremål för en separat rätt till överklagan utan får endast vara föremål för ett överklagande tillsammans med [SRB:s] beslut.”

[47] Den överklagade domen, punkterna 680–682.

skadeståndsbelopp som begärs. Till stöd för denna slutsats framhöll tribunalen att sökandena i första instans inte hade strukturerat sin talan utifrån villkoren för unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar enligt artikel 340 FEUF. [48]

87. Vad gäller den fjärde grundens andra del föreslår jag därför att domstolen ska fastställa tribunalens bedömning.

VI. Förslag till avgörande

88. Mot bakgrund av det ovan anförda föreslår jag att domstolen ska

– ogilla överklagandet, och

– förplikta klagandena att ersätta rättegångskostnaderna.

[48] Den överklagade domen, punkterna 685, 689 och 697.